

a szónak abban az értelmében, aminőben a németek használják», 1890 óta pedig, a latin tanításnak a görögpótlóval való megbénítása miatt határozottan reálgimnázium-jellegűvé lett. Elismerik a reformtörekvések viszonylagos jogosultságát a középiskolák egy részére nézve, nem ellenzik új típusok keletkezését s a mai gimn. mellett ilyen újnak tekintenék az *igazi* human. gimn.-ot is; ennek a kiküzdését, a hum. műveltség védelmét tartják feladatuknak s evégre meg akarják győzni a művelt társadalmat arról, hogy «a magyar gimn. humanisztikus jellegét a latin és görög tanulmányok buzgó ápolásával és fejlesztésével fentartani fontos nemzeti feladat», mert enélkül «egyrészt megszakad a kapcsolat nemzeti műveltségünk régebbi emlékeivel, másrészt elvész a vezető kulturnemzetekkel való szellemi közösség történeti alapja» (Alapsz. 1. és 2. §§.). A füzet ismerteti az igazgatóság eddigi működését, közli *Berzeviczy Albert* bécsi előadását (Humanizmus és világháború, ism. *M. P.* 1916 : 200), az 1916. évi középiskolai törvényjavaslatnak a görögpótlóról szóló pontjait s *Berzeviczy A.* megjegyzéseit (*P. Lloyd* 1916 : júl. 9.), végül az új egyesület félezer tagjának névsorát. *i.*

Népnevelő 1916. évf. A cikkek jó része a háborúnak az iskolára való hatásával foglalkozott: mily feladatok elé került a háború folyamán az iskola és a népnevelő, milyen lesz a háborút követő idő pedagógiája? Egyik közleménye a háborús ped. emlékek megőrzését sürgeti, mások meg a háborúból levonható tanulságokat összegezik, a gyermekvédelem terén való munka feladatait állapítják meg és a magyar tanítónak a háborús szünidőben való teendőiről elmélkednek. Efelélen kívül a következő kérdésekkel foglalkozott: a kisegítő iskolák (Éltes M.); az énekoktatás (Kontor Elek); a film. nevelő hatása, az ifj. honvédő egyesületek szervezése, nemzeti nyelvünk ápolása, a köznevelés belső egysége és a nemzeti egység, közoktatásunk reformja, a magyar kisdiednevelés (Kováts Alajos); slőjd a népiskolában (Izkovits S.); a szabadban való tanítás (Szobolovszky J.) stb. A kath. tanítóság mozgalmáról szólnak azok a cikkek, amelyek a hadbavonult tanítók illetményeivel, a kath. tanítók segélyalapjával, a nem államszerű tanítók háborús segélyével foglalkoznak s a hadbavonultak özvegyeinek és árváinak ellátását tárgyalják. A lap valláserkölcsi irányú közleményeiből kiemelkednek a következők: A ker. kultura útja Keletre (Csernoch János); A ker. kultura munkája (Mikes János gróf); A hit ereje (Szmrecsányi Lajos); A szív és ész szava (Mihályfi Ákos). Néhány életrajz és költemény is járult hozzájuk. Az «Irodalom, művészet» és a «Hirek» c. állandó rovatok alkalmoszerű, rövidebb közleményeket adtak. *K. A.*

Orsz. Középipisk. Tanáregyesületi Közlöny 1916/7. évi folyamában is a tanárság egyesületi ügyeinek élénk tükré és a középiskolák pedagógiai mozgalmainak hű tolmácsa. A minden számban levő nagyobb cikkeken kívül kisebb közlemények, könyv- és lapszemle, valamint változatos tartalmú krónikák teszik elevenné. Nagyobb cikkei sorában *Kemény Ferenc* (A német Einheitsschule és a magyar középiskola reformja) a német pedagógiai irodalomban többszörösen megvitatott «Einheitsschule» kérdését tárgyalja a mi terveinkkel kapcsolatban s hangsúlyozza, hogy e